

БОРБА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОКРЪЖНИЯ НАРОДЕН СЪВЕТ НА ДЕПУТАТИТЕ
НА ТРУДЕЩИТЕ СЕ И ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА ОТЕЧЕСТВЕННИЯ ФРОНТ
ТЪРНОВО

Излиза три пъти седмично

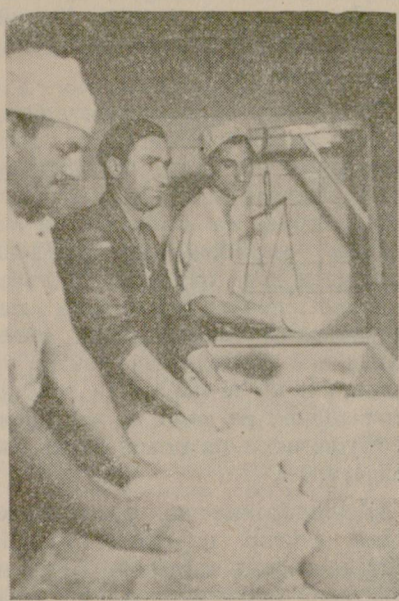
Год. XI, бр. 141 (663) Търново, четвъртък, 24 ноември 1955 г. Отд. бр. 20 ст.

Творци на основната народна храна

В един от най-посещаваните хлебопекарни пунктове на ГПП — „Гласна търговия“ в Габрово — пункта срещу кино „Смърненски“, който търгува с хляб, поздравяват в няколко пекарници, често може да чуеш граждани да искат:
— Дайте ни хляб от фурна № 4.
А други по-взискатели, очредяват още по-точно:
— Идете ли от хляба, дето го вадят смяната на Жокю?
Това става пред много устни и славата на колектива на хлебопекарницата № 4 на ГПП „Хлебна промишленост“, с отговорник Димитър Бахърджиев и особено на смяната на Георги Т. Стефанов — Жокю — расте и се шири в целия град. И не случайно. Много неща могат да се научат от този малък колектив за това, как се прави пухав, добре изпечен хляб, с ароматна и тънка розова корица, най-добрият хляб в града.

Поешеният часовник бие 9:30 часа вечерта. Смяната на Георги Стефанов е трета и постъпва на работа. Предшествуващите смени на Иван Георгиев и Йордан Костов са ги подготвили работата, а тя ще направи същото за тях. Затова сменянето е кратко. Казват се само най-небихомителни думи: за състоянието на майта, за брашното и горивото. Производството на хляб е капризен химически процес. Той трае много часове докато майта, брашното, водата и солта се превърнат в готов хляб. Затова, ако няма съвпадение между смените, ако всяка от тях не работи за следващите, като за самата себе си, хлябът ще бъде кисел, крив, непълноценен. Силата на колектива на фурна № 4 е именно в другарското разбиране между смените, в стремежа им да осигурят непрекъснат производствен поток при най-сложно съблюдаване на технологическата дисциплина.

— То се знае, за качеството на хляба има значение и печенето, ама „тайната“ е главно в прихващането на майта. Брашното може да е всякакво, само кисело не може да бъде — знаещо разказва Георги, който е месач и сега с опитни очи над-



На снимката: Отляво надясно — Георги Стефанов, отговорник на смяна в хлебопекарницата № 4 на ГПП „Хлебна промишленост“ в Габрово, пекарят Иван Христов и помощник-месачът Димитър Рязков разнасят тестото.

месене — това са различни стадии на хмеловата мая — изискват строго определени температури и времена. Да ги спазват е майсторлъкът. Изпуснеш ли, ще претасат и с нищо вече не можеш поправи дефекта. Затуй много внимаваме. Шегата ли е — та хлябът е основната народна храна!

Докато той се занимава с рядката като боча хмелова мая, протегната през дения за цялото предприятие от другарката му Иванка, разбита еснафското схващане, че „жена не може да бъде майсторка“, и дори излязла ударничка през третото тримесечие, хората от смяната на Георги спорно подхващат всеки своята работа. Пекарят Иван Христов гласи горивото и пещта, помощник-месачът Димитър Рязков подготвя за месене, грижи се за хигиената, която тук е за пример. А стане ли време за разнасяне, залавят се дружно и тримата: Димитър граби от тестото в коритото и тегли на везната еднាក់ по грамжак ксьосе, Георги сръчно омесва отделните хлябове, а Иван подрежда дъските със суровия хляб в шкафа за втасване. Няма суетене, няма прекъсвания. Така си помагат и при мятането в пещта.

И печенето е важно как ще стане — обяснява Иван. — При мятането пирометърът трябва да показва 300 градуса, да сме огреви пещта еднាក់ навсякъде, за да не се прегряват един хлябове, а други да останат сурови, да не претоварваме пещта, за да не се спелят и обезформят хлябовете.

Така съзнателно работят и другите две смени. За деценовете те изкарват 2,200—2,300 хляба и изпълняват нормата си средно 130 на сто и при това не помнят кога за последен път са имали брак.

Техния пример славят колективите на фурна № 3 с отговорник Благой Милошев, на № 11 — Дончо Георгиев, смяната на Пенчо Мичев, която произвежда най-хубави закуски и т. н. Ентусиазмът на социалистическото съвремование да се вали за трудово Габрово по-добър хляб, обхваща все повече от работниците на предприятието.

Текст и снимка: Вс. Пурел

ПО 770 КГ ЦАРЕВИЦА ОТ ДЕКАР

Много труд положили през тази година кооператорите от с. Камен, Г. Оряховско, навреме и пълно приложили агротехническите мероприятия и в резултат получили високи добиви от царевицата и кръмното пвекло.

От 500 декара площ те получили по 270 кг зърно, а от останалата площ — по 240 кг царевица. Незапомнени добиви получили за заетото на Стойка Н. Великова от четвърта полевъдна бригада. От 5 декара то набра по 770 кг царевица от декара.

За да получи този висок добив звеното извърши следната работа: царевицата зася по квадратно гнездовия начин, в най-добрия агротехнически срок на площ, на която е направена дълбока есенна оран и двукратно култивирана. Растенията бяха на разстояние 70 см едно от друго и във всеки квадрат имаше по 2 растения. Царевицата бе окопана 3 пъти, торена бе с минерални торове и прибра на във востъчна зрелост. Царевицата е кръстоска от сорта хибрид, от „Златен конски зъб“ и „Добруджанка бяла“.

Тези успехи ентусиазирват каменските кооператори и догодина те ще засят цялата площ на царевицата по квадратно-гнездовия начин и от най-подходящия сорт. Ганчо П. Йорданов

Из страните с народна демокрация

В ГЕРМАНСКАТА ДЕМОКРАТИЧНА РЕПУБЛИКА

Грижи за здравето на трудещите се



На снимката: Берлин, Сталиналеята.

Систематичното развитие на здравеопазването на населението в Германската демократична република е установено чрез закони, в петгодишния план и в годишните

Тия дни в родния край

Четиридесет дни преди края на годината

На 21 ноември 1955 година работническият колектив на ф-ка „Първи май“ в гр. Търново изпълни годишния си производствен план по количество 100,5 на сто. С това своето постижение той изпълни обещаващо си по призова на 25-те челни предприятия с 20 дни предсрочно. Наред с това предприятието изпълни плана си по производителността на труда 110 на сто при обещава 105 на сто.

Много спомага в работата социалистическото съвремование между отделните бригади, отделения и работници. Бригадата на Христо Желев изпълнява всеки месец плана си над 120 на сто и е първенец в предприятието. Нейният бригадир бе награден от Министерството на леката и хранителната промишленост със значката „Отличник“. Предприятието получи две награди от Министерството.

Високо изпълнение на трудовите си норми имат другарите Христо Бакалов — 160 на сто, Сте-

фан Стайков — 153 на сто и Ангел Георгиев — 148 на сто.

За 10 месеца са направени 60 хиляди лева свръх планова икономия от снижение себестойността на продукцията. Административно-стопанското ръководство, подпомогнато от профкомитета, води постоянно борба за снижение себестойността на продукцията чрез икономия на материали, спазване плановите разходи по бюджета и бърза експедиция на готовите стоки.

Планът за качеството на готовата продукция е значително преизпълнен. При план първо качество за чер бланк 80 на сто е постигнато 94 на сто, а натурален бланк при план 65 на сто е постигнато 87 на сто. Благодарение на това предприятието значително преизпълнява финансовия си план.

Работниците и служителите продължават своята работа за още по-големи постижения до края на годината.

Тодор Димов, дописник

„ВАГРЯНКА“ В ЧЕЛНИТЕ РЕДИЦИ

Промкомбинатът за метали изделя „Вагрянка“ в гр. Павликени изпълни производствения си план предсрочно за 10 месеца и 10 дни, като увеличи производителността на труда 125 на сто и снижи себестойността на продукцията с 12 на сто, вместо с 5,7 на сто. Направена е икономия от фонд работна заплата 94,130 лева. Средното изпълнение на нормите е 160

на сто. В резултат на внедряването на новите почини за 9 месеца са постигнати 153,948 лева икономии. Качеството на продукцията е чувствително подоброено. Допусканите до сега слабости са отстранени.

Колективът започна да работи по плана си за 1956 година.

Нешо Нешев, дописник

ТПК „Масив“ изпълни плана си

Благодарение на упорития труд на целия производствен колектив на ТПК „Масив“ — Търново, на правилното партийно и административно ръководство, на 19 ноември бе изпълнен производственият план за общата промишлена продукция 101,6 на сто. Планът за ремонтите и услугите е изпълнен 120,5 на сто.

Първенец в съвремованията е бригадата на Никола Атанасов от кухненския отдел, следвана от бригадата на Мария Стоянов от мекания отдел. Индивидуален първенец е Пенчо Габровски, който изпълнява трудовите си норми 217 на сто и дава висококачествена работа и др.

Ст. Мандалиев

Звучна народна песен се пя, кръшни хора се виха

Салонът на старинното читалище „Надежда“ в Търново отдавна не е побирав толкова много посетители. Те са дошли да присъствуват на едно рядко за града културно тържество — гостуването на Държавния ансамбъл за народни песни и танци, носителя на ордена „Червено знаме на труда“. Не без външния очакваха зрители да видят на завесата. Та има ли човек да не е слушал за прославения ансамбъл, който с песните и танците покори дъшите и сърцата на милиони хора от целия свят! Има ли българин, който да не се е възмущавал, когато нашето родно изкуство грабна сърцата на парижани и лондончани! Ето, тия хора, които прославиха името на съвятия ни Родина в целия свят, сега бяха пред нас, заедно с ръководителя си Филип Кутев — народен артист, лауреат на Димитровска награда.

Завесата се повдигна и в притихнал салон се понесат звуците на игриви народни мелодии. Женският пролетен танц, с който започна концертът, омая зрители, накара ги със захлас, със захляхало сърце да се любуват на този народен танц. С плавните си стъпки, с преливащите се в нежни цветове народни ноти, девойките, като че ли донесоха при нас свежестта на пролетта, малостта на нашия народ. Още не стихнаха звуците на гъдулките и гайдите, не стеснали стъпките на девойките, а залата се затресе от ръкопляскания и възгласи „браво“ и „бис“.

Но следващите песни и танци не позволяват на зрители да се опомни, отнасят го в друг свят, показват му богатството на нашия фолклор, творен през вековете. Една след друга се редят песните „Вечеряй,

Радю“, „Дона на порти седеше“, „Два сокола“. Та това са все познати песни, неведнъж слушани по радиото, изпълнявани от нашите народни хорове. Но когато те се заплетат от хора при ансамбъла, когато човек чуе ясните и звънки гласове на хористките, види усмивките на лицата им — не може да не се развълнува. Та колко просто, непринудено изпълняват те всяка песен, придават съкровените възбуждения на нашия трудов народ. Затова след всяко изпълнение зрителите награждават изпълнителите с ръкопляскания и овации.

А когато спикерът съобщава, че хорът ще изпълни песента „Полегнала е Тодора“ залата притихва. Та как, това е песента, която възхити френските трудещи се и преситените парижани. На сцената хористите се нареждат на групички — така както те са пели по-рано на полето, на мекания в село. В залата се разнася мелодична народна песен, която пренася зрителите из нашите родни поля и балкани.

Пленителните народни песни се сменят с прекрасните танци. Тук хор, оркестър и танцов състав пленяват отново зрителите, карат ги в захлас да гледат прелестите картини на сцената. Едно след друго следват „Казанлъшко хоро“, „Сватбарска ръченица“, „Добруджанска ръченица“, рочутата „Шопска сюита“. Тук вече човек не знае кое по-напред да гледа — бързата динамична игра на танцьорите ли, прекрасните ноти или пък да слуша игривите мелодии на гъдулките и гайдите, на хора. И когато не можеш вече да следиш стъпките на танцьорите, когато неудържимата мощ на играчите стесне изнедажд, динамиката от сцената се пренася в салона.

ТЪРНОВСКА ОКОЛИЯ НАЦИОНАЛЕН ПЪРВЕНЕЦ

Министерството на земеделието, Министерският съвет — отдел „Организационно-инструкторски“ за изпълнение на народните съвети, ЦК на ДСНМ и профсъюзът на работниците от селското и горското стопанство отчетоха резултатите от републиканското съревнование в лятната кампания между окръзите, околиците, окръжните и околийските организации на ДСНМ и младежките дружества.

Класирането и награждаването на съревнованията се страни стана въз основа на най-високото процентно изпълнение на плановите за жътвата, подмятането на стърнящата, вършитбата, дълбоката оран, броя на животните, силажирането, строителството в ТКЗС и пр. в най-скратените срокове.

На първо място между околиците в републиката е обявена и наградена с 2,000 лева Търновска околия.

Нека пожелаем на селскостопанските труженици от околията да не изпуснат националното първенство и през идната година.

НАПРЪСКАХА 200 ДЕКАРА ОВОЩНИ ГРАДИНИ

Кооператорите от ТКЗС в село Чакали, Еленско се убедили, че пръскането на овощните дървета дава добри резултати. Миналата година те използваха моторните пръскачки на растително-защитната база при МТС в Г. Оряховица, извършиха зимното и следфетовното пръскане на сливовите градини и получили богата сливова реколта. А там, където не бе пръскано, нямаше плодове.

Виждайки ползата от пръскането сега председателят на стопанството навреме изиска моторната пръскачка от МТС и само за три дни, при добра организация, се извърши зимното пръскане на сливовите градини с 6 на сто карболинеум. Напръскани бяха над 200 декара овощни градини. С това се положи основата за богата сливова реколта през идната година.

Иван Иванов, агроном

НАВРЕМЕ ДА ПРИКЛЮЧИМ ГОДИШНИТЕ СМЕТКИ В ТКЗС

Трудово-кооперативните земеделски стопанства в окръга тази година успешно изпълниха селскостопанските задачи. Срочно и на високо агротехническо равнище произвеждат пролетната сента, прибирането на реколтата и сента на есенните култури. Сега е необходимо да се организира навременното приключване на годишните сметки в стопанствата, правилно да се разпределят натуралните и паричните доходи и кооператорите да получат навреме изработеното през годината; да се изготвят производствените планове и приходо-разходните сметки на трудово-кооперативните земеделски стопанства за 1956 година.

Годишното приключване на сметките в кооперативите трябва да стане при строго спазване на Примерния устав на ТКЗС, 133-то и 215-то постановления на Министерския съвет и ЦК на БКП. Това ще даде възможност на управителните съвети, на кооператорите да проверят какво е финансовото и организационното състояние на стопанството; каква е общата продукция, както и тази по бригади, звена и ферми; до каква степен са се увеличили обществените фондове, какво е състоянието на кооперативното имущество.

Редия ТКЗС в окръга се захва сача счрочно да приключат годишните сметки и да разпределят доходите според получените добиви. Управителният съвет и счетоводният колектив на трудово-кооперативното земеделско стопанство „Васил Коларов“ в с. Обединение — Търновско своевременно се залавиха с изпълнението на тази задача. Те са обсъдили и приели специален план, разпределена е работата между служителите в счетоводството. Извършено е вече начисляването и отчисляването на трудолюбите в зависимост от получените добиви за пшеницата, ечемика, слънчогледа, царевицата, овеса, фасула и други.

За пшеницата са отчислени 243 трудовини, за ечемика са начислени за преизпълнен планов добив 1,847 трудовини. Кооператорът Ангел Асенев Агелов, от трета бригада, ще получи 124 кг ечемик допълнително натурално заплащане, а кооператорката Марияка Райкова — 53 кг слънчоглед и други.

Но има доста стопанства като тези в с. Пушево — Търновско и Бяла река — Павликенско, които сериозно изостават с годишното приключване на сметките.

От никого не бива да се забравя, че счрочното приключване на сметките в ТКЗС води до навременното заплащане срещу изработените трудовини от кооператорите, стимулирай ги в борбата им за по-високи добиви през идната година.

В отделни управителни съвети на трудово-кооперативните земеделски стопанства и тази година се ширят в ред и настроения за неприятели на организацията и заплащането на труда в трудово-кооперативните земеделски стопанства. Необходимо е партийните комитети и организации своевременно да разобличават носителите на тези настроения, да привличат към сурова отговорност виновниците за неспазване на правителствените и партийни документи по организацията и заплащането на труда, за потпяване

Средно прогресивните норми събвуват за правилното използване на работната ръка, за равняване по първенците, за изработване на повече трудовини, за получаване на по-високи добиви и възнаграждение. Не бива да се приемат както много високи, така и занижени трудови норми, което довежда до избиране на работата в стопанствата, до влашаване на качеството и непроизводително използване силите на кооператорите.

Отделни стопанства в окръга — в Павликени и с. Батак — Павликенско вече започнаха подготовката за преразглеждане на трудовите норми.

Дълг е на околийските комитети на БКП, околийските народни съвети на депутатите на трудещите се, първичните партийни организации и агрономите при МТС да организират широка разяснителна работа сред кооператорите и животновъдите по обсъждането и приемането на трудовите норми, изготвяне на производствените планове на стопанствата, на бригадите и фермите, ползувайки широко партийния и кооперативен актив, партийните групи и агитаторите.

Наложително е партийно-организационната и масово-политическата работа да бъде насочена към осигуряване масовото участие и повишаване активността на кооператорите, за строго спазване вътрешнокооперативната демокрация при разрешаване на тези жизнено важни въпроси за развитието на трудово-кооперативните земеделски стопанства.

На работа за счрочно приключване годишните сметки на ТКЗС за 1955 година, за приемане на средно прогресивните норми!



На снимката: Циментовия завод в Меджеди — Румъния.

(Метод за пръв път приложен в Румъния в промишлен мащаб). Чашчицата на лампата е матова, за да спомага за равномерно разпространение на лъчите, когато няколко лампи са разположени една до друга. Лампата може да гори в продължение от 3,000 до 5,000 часа.

Лампите излъчващи невидими топлинни лъчи се внедряват широко в промишлеността. В обувните фабрики например 700 чифта обувки изсъхваха по-рано за 24 часа, сега за тази операция, благодарение на новите лампи, са необходими не повече от 18 минути.

В НР ПОЛША

ЗАВЪРШЕН Е МОНТАЖЪТ НА ПРОКАТНАТА ЗАЛА

Неотдавна беше завършен напълно монтажът на прокатната зала — най-големият обект в металургичния комбинат „Ленин“ в Нова Хута. Достатъчно е да посочим няколко цифри, за да се разбере работата на монтажниците и огромното й значение за полската тежка промишленост. Залата е дълга 700 м, кубатурата й възлиза на около 1,500,000 куб. м, а повърхността — на 70 декара. За монтажа бяха употребени 12,000 тона конструкции, за превозването на които бяха необходими 1,000 вагона.

Монтажът бе завършен предсрочно, защото за пръв път тук беше приложен методът на комплексния монтаж и бяха реализирани икономии около 4 милиона злоти

В НР УНГАРИЯ

СТРУГАРСКИ НОЖ С ОСЕМ РЕЖЕЦИ РЪБА

Главният технолог на Чепелския автомобилен завод „Андреш Макади“ е конструирал стругарски нож с осем режещи ръба. Ножът е направен от твърд метал и се закрепва механически. Може да бъде използван без ново точене осем пъти. Ако единият режещ ръб се изхаби, ножът се обръща и работата продължава със следващия режещ ръб. Този нов стругарски нож позволява на стругари да спестят времето, необходимо му за изваждането и поставянето на ножовете.

В НР РУМЪНИЯ

ИНФРАЧЕРВЕНИ ЛАМПИ—РУМЪНСКО ПРОИЗВОДСТВО

В Букурещкия завод „Електрофар“ започна серийното производство на инфрачервени лампи, излъчващи невидими топлинни лъчи. Формата на лампите е продълговата, завършваща с къбловиден сегмент. За да се увеличи ефектът на лампата, вътрешната част на къблото е покрита с пласт алуминий, който се получава чрез изпарение в празното пространство

ПАРТИЕН ЖИВОТ

БЕЗ СИСТЕМЕН КОНТРОЛ —
ЛОШИ РЕЗУЛТАТИ

Първичната партийна организация в с. Станчев хан, Дряновско има 30 членове и кандидат-членове. Голяма част от тях са селски стопани. В СНСДТ и селскохоз работят четири другари. В ръководствата на всички масови организации са избрани комунисти с поръчение да съдействуват за подобряване на работата.

В доклада на годишно-отчетното събрание, състояло се на 12 ноември т. г., се изтъква, че работата на значителен брой членове е незадоволителна. Партийната организация е приела редовно месечни планове, провела е 16 събрания при посещение 80—85 на сто, но изпълнението на приетите решения не е контролирано от секретаря и бюрото. Сам партийният секретар Пенчо Станчев не е изпълнявал решения, които лично него заангажират. Приетата резолюция на миналогодишното събрание не е служила като ръководство в работата на организацията. Така например точка първа издължава „партийното бюро да разглежда месечно работата на еднотел масовите организации и възлага конкретни партийни поръчения, а тримесечно да се изслушва доклад на партийно събрание“. В продължение на цялата година не е направена проверка как се изпълнява това решение. От 55 решения, приети през годината, половината не са изпълнени.

Повишена е и партийната дисциплина. И сега в усилената работа по засажането на нови овощни градини, по почистването на старите, отделни партийни членове не дават добър личен пример. Незадоволително е и участието на младежите в борбата с вредителите по овощните дървета. Секретарят на дружествения комитет на ДСНМ Дамиян Василев, кандидат-член на БКП, вместо да организира съвещание за провеждане на трудов ден за овощните градини, предпочел е да отиде на почерпка в ресторанта на селкопола. Почти такава е отношението към партийните поръчения и на другарите Петър Иванов Циятков, Кольо Станев Славчев, които като председатели на нисови организации на Отечествения фронт не организират нито едно събрание, на което да се разяснят въпроси интересували населението.

Работата на комунистите в селкопола е разглеждана на партийни събрания, но особено подобрене не настъпва. Малко грижи са положени за подобряване на общественото хранене, доставяне на липсващи стоки в магазините, като петрол, олио и др., каквито населението се принуждава да търси другаде.

На събранията активността на партийните членове беше незадоволителна. Някои другари, като Иван Ц. Златев, Цаню Минев и др. вместо да помогнат да се разкрият слабостите в работата на организацията тръгнаха по пътя на оправдаване на собствените си грешки. В изказването си др. Иван Черкезов, председател на СНСДТ, не разкри защо съветът е на последно място в околната по изпълнение на задачите. Нищо не каза и за това, че като депутат не провежда срещи с избирателите, за да им разяснява решенията на съвета.

Събрането, след като взе под внимание изтъкнатите слабости и направените предложения при решения, изпълнението на които ще осигурят по-добра работа на комунистите и организацията през 1956 г.

Д. Николов
наш окол. дописник

Повече грижи към кръжока
по агротехника

Тая година при организацията на Отечествения фронт в с. Харачер, Габровско, се организира кръжок по агротехника. Ръководител на кръжока е др. Напка Д. Колева. Грижите, които полага ръководството на организацията за кръжока, който да се грижи за отоплението на помещението. По вина на ръководството поради слабо посещение се провалиха две занятия.

Ръководителката изготвя добре своите беседи, но не уведомява предварително ръководството, когато отсъства от селото.

Незабавното отстраняване на тези слабости ще помогне да се нормализира работата в кръжока.

Пенчо К. Илиев

Учебната година в Отечествения фронт

Трудещите се от Търновски окръг се стремят към знания, към богата култура. Отечественият фронт извършва огромна полезна дейност за задоволяване на този стремеж. Учебната година на Отечествения фронт в нашия окръг отидана вече се извърши като прекрасна форма за най-широко разпространение на политически и културни знания сред народа. Тя стана неделима част от цялостната дейност на отечественофронтските комитети и организации.

Трудещите се виждат ползата от културно-просветните занятия в кръжоците и читалските групи и масово се включват в тях. През настоящата 1955/1956 учебна година в 4,448 просветни звена се проследяват 72,156 граждани и гражданици. Броят на слушателите тая година, в сравнение с миналата, нарасна с 1,791 и съставлява 40 на сто от членовете на Отечествения фронт и 24 на сто от броя на избирателите. Тези цифри показват, че със своята съдържателна просветна дейност Отечественият фронт допринася извършено много за възпитанието на трудещите се в здрав патриотичен дух, в любов и преданост на великото дело на мира, в крепка и нерушимата дружба с нашия по-голям брат, освободител и покровител — Съветския съюз.

В продължение на близо 5 месеца, в разнообразните кръжоци и читалски групи, едни от слушателите усвояват полезни агротехнически и зоотехнически знания и с успех ги прилагат в практиката за получаване на високи добиви и висока продуктивност от животновъдството. Други изучават въпросите на възпитанието, на здравеопазването, на личната, домашната и обществената хигиена. Трети се запознават с нашите социалистически строежи, с голямото преобразователно дело, което се извършва на село, с любов изучават богатият опит на съветските хора в строителството на комунизма.

Занятията в учебните звена в градовете започнаха от 1 октомври, а в селата от 1 ноември и голямото мнозинство от тях се провеждат редовно. Те преминават, общо взето, добре. В много случаи посещението е 95 до 100 на сто. Голям е интересът към работата на здравните и педагогическите кръжоци. Посещението тук е много добро. В здравните кръжоци, изградени към 12, 13, 28-организации в Горна Оряховица, първоначално са се записали по 10—15 слушатели, а сега посещават по 20—25 души. Такива случаи има не само и в другите градове и в селата на окръга.

Голям е интересът и към кръжоците „Съветският съюз по пътя на комунизма“, „Наша родина“, към читалските групи. Редовно и със сто процента посещение се провеждат занятията в кръжока за изучаване на нашата родина, изградени към 30-та организация в Г. Оряховица с ръководител др. Г. Стойкова, учителка.

Добре работи и читалската група към 12-та нисова организация с ръководител др. Бонка Гинчева и технически отговорник баба Денка Златева. В читалската група са записани 12 жени, обаче освен тях редовно на занятията присъствуват още 4—5 слушатели и 4 пионери. До сега са проведени 5 занятия, на които с голям интерес се разглежда книгата „Героите на Белица“. Подобни примери има в Дряново, Севлиево, Габрово и в много села на окръга.

Голям интерес, който трудещите се проявяват към просветните звена на Отечествения фронт, по-организираното и навременно отнасяне на учебната година в окръжната организация се дължи на по-добрата работа на комитетите и организациите на Отечествения фронт и народните читалища по организирането и ръководството на просветната дейност.

Окръжният комитет на Отечествения фронт и окръжният народен съвет навреме разгледаха препоръките на Постоянното бюро на Националния съвет на Отечествения фронт и приеха съвместни решения по подготвянето и откриването на учебната година. Околийските и градските комитети на Отечествения фронт и съответните съвети приеха също навреме съвместни решения, осигуриха по-добра помощ на общоселските комитети и нисовите организации. За популяризиране препоръките на Постоянното бюро и учебната година, във всички организации бяха проведени събрания, предавания по РТЦ, използван бе местният печат, културната работа на читалищата и други.

Откриването на учебната година стана на тържествени сесии и събрания, което също спомогна за създаване интерес към нея. Навреме бяха подбрани пропагандистите и проведени курсове с тях. Всички комитети разработиха планове за семинарите с пропагандистите. А околийският комитет в Дряново вече проведе първия семинар. Комплектуването на учебните звена се извърши по-добре. За да се съобразят с желанието на слушателите в какви звена те искат да се проследяват, нисовите организации извършиха комплектуването на събрания или обходиха членовете и нечленовете по домовете и се съобразиха с тяхното желание. Комитетите и народните читалища снабдиха участниците в просветните звена с нужната литература. По-добре е уреден въпросът и за помещенията, в които ще се провеждат занятията.

Досегащата работа на просветните звена обаче показва, че в нашата дейност по организирането и ръководството на учебната година допускаме редица сериозни недостатъци. Изминаха вече 6 седмици от как е открита в градовете учебната година, а 97 учебни звена не са започнали занятия. Най-много неоткрити звена има в района на градския комитет в Търново — 22, следван от градските комитети в Лясковец — 20, Севлиево — 16, Горна Оряховица — 14.

Значителна част от просветните звена в селата на всички околии също не са започнали, а други нередовно водят занятията. Една от основните причини за това е, че в някои околии, като в Дряновска и Горнооряховска, не е утвърден учебен ден.

Въпреки че общо за окръга процентът на обхванатите в учебните звена на Отечествения фронт, в сравнение с миналата година е по-висок, за някои околии той е по-нисък. Забелязва се едно неоправдано намаление на читалските групи в почти всички околии. Околийският комитет в Г. Оряховица откри учебната година с едно намаление от 2,625 слушатели, околийският комитет в Търново — с 2,070. Намаление отбелязват и градовете Габрово и Търново. Най-голямо увеличение на слушателите е постигнато в Дряновска и Еленска околии.

Не е добро и посещението на занятията в редица звена. Причината за това са някои организационни недъзи, незадоволителна работа на мнозина пропагандисти, слабят контрол и помощ, които оказват комитетите и организациите на Отечествения фронт и народните съвети на просветните звена и на пропагандистите.

Необходимо е околийските и градските комитети на Отечествения фронт и съответните народни съвети да разглеждат своята работа по ръководството на учебната година и да набелязват допълнителни мерки за оказване помощ на общоселските комитети и първичните организации, за незабавното отстраняване на допуснатите слабости в работата на просветните звена.

В много села и квартали може и трябва да се изградят още просветни звена, особено читалски групи. Незапочналите работи трябва незабавно да сторят това. Да се вземат бързи мерки, за да могат всички просветни групи да водят редовно занятия при сто на сто посещението. За да се осигури високо качество на занятията в просветните звена, околийските и градските комитети следва да помагат редовно на пропагандистите, да контролират поотблизо тяхната работа. Нужни са мерки и за обмяна на положителния опит в просветната дейност на отечественофронтските организации.

На упорита работа за провеждане на високо равнище отечественофронтската просвета през 1955/1956 година, за превръщане учебната година в Отечествения фронт в Търновски окръг във всенароден университет.

Р. Стефанов
председател на окръжния комитет на Отечествения фронт

ПРЕГЛЕД НА НИЗОВИЯ ПЕЧАТ

ПО-ПЪЛНО ДО СЕ ОТРАЗЯВА ЖИВОТА
НА ПАРТИЙНИТЕ ГРУПИ

Партийните групи са основните клетки на партийните организации.

Добри помощници за укрепване на партийните групи, за обмяна на техния положителен опит могат да бъдат фабрично-заводските многотиражки. През м. юни т. г. редакцията на многотиражката „Коларов завет“ издавана във фабриките „Васил Коларов“ и „Балкан“ в Габрово поде инициативата за обмяна на опит в работата на партийните групи в двете предприятия. В бр. 64 бе поместено открито писмо от Христо Арсов, отговорник на партийната група в смяна „А“ при цех № 1 на ф-ка „Васил Коларов“ до Рангел Симов, отговорник на партийна група в подготвителния цех на ф-ка „Балкан“.

Обръщайки се към своя другар Арсов накратко разказва за работата, която извършва ръководената от него партийна група. „... Партийната група на събрания си набелязва мероприятия, определя срокове и дава партийни поръчения на членовете си. ... Тези мероприятия се обсъждат на съвещания и с безпартийния актив на смяната и по такъв начин те стават решения не само на партийната група, но и на целия актив на смяната. ...

За подобрене на работата на даден сектор партийната група вика на своето събрание отделни майстори, профгрупорзи и младежки ръководители. ... По такъв начин бе подобрена работата на младежките контролни постове въпроса за културата на работното място. ... По-нататък Арсов съобщава и за други случаи как след обсъждане съвместно с майсторите, допускането на много гъсти колапи по зефирта става по-рядко явление.

В следващия брой на многотиражката читателите се запознават с отговора на Рангел Симов. Без да преповтаря въпросите, които засяга Арсов, Симов развива въпроса за работата на партийната група с агитаторите. С конкретни

примери той посочва положителната работа на агитаторите в цеха и как партийната група ги подпомага и контролира.

„Партийните групи и техните задачи“ — под това заглавие в бр. 11 (69) многотиражката „Работнически глас“, издавана във ф-ка „Сърп и чук“ в Габрово, помества статия от секретаря на заводския партийен комитет. След като обобщава опита на най-добрите партийни групи, той изяснява въпросите, към които трябва да се насочат партийните групи в предприятието. Но в следващите броеве на многотиражката не се отпечатват никакви материали за работата на партийните групи.

Информации за работата на партийните групи помества и многотиражката „Ждановец“ издавана в ДВЗ „Андрей Жданов“ в Дряново. Останалите многотиражки като „Балканска искра“ в мините в Плачковци, „Работническа трибуна“ в „Ангел Кънчев“ — Трявна, „Работническа трибуна“ във ф-ка „Буря“ в Габрово, „Заводска борба“ в Държавен завод за захар в Г. Оряховица от началото на годината до сега не са отбелязали с нищо съществуването и работата на партийните групи. Очевидно партийните ръководства в тези предприятия са подценили многотиражките като средство за укрепване и подобряване работата на партийните групи.

Партийните групи в предприятията натрупаха богат опит в работата по разгаряне на социалистическото съревнование, в борбата за подобряване качеството, по подобряване на масово-политическата работа. Нужно е този опит по-широко и по-пълно да намира място в страниците на многотиражките. Редакционните колегии на многотиражките трябва да преценят досегащата си работа по отразяване на партийния живот и по-определено работата на партийните групи и набележат мерки за отстраняване на досегашните слабости.

ОЖИВЕНА ДЕЙНОСТ

Народното читалище „Христо Ботев“ в с. Гостилица, Дряновско играе важна роля за възпитанието на трудещите се. Голямата и добре уредена читалня разполага с различни съветски и български списания и вестници. Тя се посещава редовно от населението. Библиотеката има над 2,800 тома книги, от които 1,000 тома бяха подарени от нейните читатели през това лято.

Библиотекарката Доротея Драгиева раздава на ден над 20 книги. Тя работи добре с читателите. Проучва техните интереси. Търсят се детските произведения на Дора Габе, Разцветников, Даскалов

и други. Най-търсените книги са „Гняздото на оси“ от Брянец, романът на Жан-Пьер Шаброл „Последният куршум“, „На живот и смърт“ от Д. Ангелов, „Тютюн“ от Д. Димов и други.

Към читалището е изграден художествен колектив с три състава: театрален, хор и танцов. Театралният състав подготвя пиесите „Жертва“, и „Вражалец“. Усилената дейност развива и хорът под диригентството на Доротея Драгиева. Същата ръководи и танцовата труппа, която разучава бални танци.

Николай Димков

КУЛТУРНО ЕЖЕДНЕВИЕ

Добра работа

Село Сенник, Севлиево е едно от големите села на Севлиево околия. След 9 Септември, с активната помощ на населението, бе построен просторен салон, в който самодейният театрален колектив изнася своите представления. За издигането на културното равнище на трудещите се народното читалище „Кл. Охридски“ закупи киноапарат. Отначало кинопрожекции не бяха добре посещавани от населението. Това накара кинооператора Христо К. Качамаков добре да се замисли. Той приложи абонаментната система. Без да жали сили, обхожда редовно кварталите на селото ни и абонира кинозрителите. Христо използва общоселски и районни събрания и

разяснява какви филми ще се прожектират. Два пъти в месеца се устройва кинолектория пред населението, което спомогна да осигури масово посещение на филмите. Христо редовно изпраща нагледни материали в съседните села Душево и Хирево, от които села групово се посещават филмите в с. Сенник.

Кинооператорът грижливо пази поверения му държавен апарат. През време на прожекциите не се отдели от него, следи внимателно картините, говора и надписите. Напоследък бяха прожектирани българският филм „Неспокоен път“ и съветският „Верни приятели“, които бяха масово посетени. Сенинци не пропускат прожекциите в петък, събота и неделя.

Д. Михов

ПОЕХА ШЕФСТВО

За осъществяване решенията на Шестия конгрес на Партията за укрепване взаимоотношенията между града и селото, на 16 т. м. Държавният народен театър в Търново пое шефство над ТКЗС „Димитър Генков“ в с. Поликраище, Г. Оряховско. Колективът на театъра се задължи да оказва всеотдайна помощ на художествен самодеен колектив, да изпраща културни бригади и други.

След краткото слово на председателя на стопанството, при голям ентузиазъм кооператорите обещаха, че ще разгорят още повече социалистическото съревнование по бригади и звена в борбата за високи добиви, че ще работят за повишаване културното равнище на селото.

След тържественото събрание театърът изнесе с успех битовата пиеса „Вампир“ от Антон Страшимиров.

В. Радомиров

В горското климатично училище

Недалеч от старопланинското било „Узана“, където излизало се от Габрово шосе, преди да се гмурне във вековната букова гора, за последен път излиза на просторна поляна, се издига красива постройка със слънчеви веранди и светли прозорци: Горското климатично училище „Д-р Тота Венкова“ при Окръжния народен съвет на депутатите на трудещите се (снимка 10). Тук под ръководството на педагогическия колектив, начело с директора др. Графика Калчева, се учат и укрепват здравето си при санаторен режим напълно безплатно 80 деца на трудещи се от окръга.

Да напомним в училището. В привативата спалня-тръпенец, с отговорник пионерката Стоянка М. Иванова, девойките от прогимназията спят най-сладкия си утринен сън на единични легла с белоснежни чаршафи и топли одеала (снимка 1). Мелодично се разлива гласът на звънча за ставане. Медицинската сестра др. Милка Трифонова е в спалнята на момчетата и им разлага термометри: температура на всеки възникат се мери и регистрира два пъти дневно. Сестрата гледа измерената температура на отделника от четвърти клас Христо Ив.

Христос и весело му думат: — Както винаги, Христо, нормална! (снимка 2).

Всички ученици скоро се строят за веридна. Физкультурният на дружинния съвет Никола А. Колев командва гимнастиката (снимка 3).

След питателна закуска, освесени от приятна разходка сред кристалния балкански въздух, децата изпълват с оживление класните стаи, започват учебни занятия. Трети клас, класът без слаби бележки през първия срок, с преподавател др. Стефка Илиева, е в час по четене. Хубаво чете отличничката Светла Чалъкова от Търново (снимка 4). Тя се старае много, за да догони и задмине в знанията и дисциплината първенеца на класа Христина Н. Халжиева (снимка 5).

Неусетно се излизат учебните часове пред и след втората закуска и идва обед. Под строй децата влизат в столовата и заемат местата си. Дежурната пионерка Аня В. Капсцова от село Кринковци, Еленско удостоява

най-добре проявила се през деня свой другар да покани: — Заповядайте на обед, мили другарчета!

Отговарят в хор: „Благодарим!“

Всички се хранят с голям апетит. И как не! Работниците от кухнята са приготвили вкусни и разнообразни ястия — супа, кофетата със сос и компот от сливи. Препълнените чинии бързо се изпразват (снимка 6). Възпитателите следят щото всеки да си изяде храната; за желаещите винаги има допълнително. Тук лечебната работа е не само важно от учебно-възпитателната. Благодарение на здравия климат, висококалорийната храна (дневен оклад 12-50 лв.), строгото спазване на дневния режим, физкультурата, децата бързо се поправят и заживят. Такива като четвъртокласничката Сийка Любенова от с. Драганово, Г. Оряховско, която за два месеца е напълняла с около десет килограма (снимка 7), тук са болшинството момчета и момичета — здрави и бодри.

След двучасов задължителен сън и следобедна закуска започва самоподготовката. Шестокласниците от отряда-първенец по дисциплина възпитателката др. Елена

Митева започват с писане на домашни си упражнения (снимка 8).

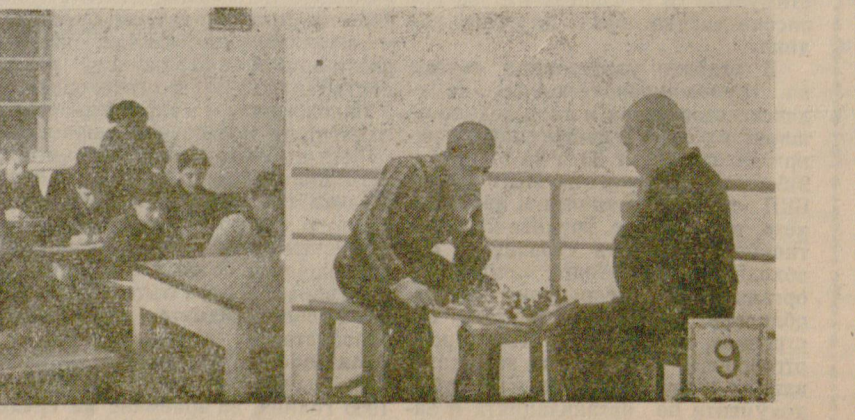
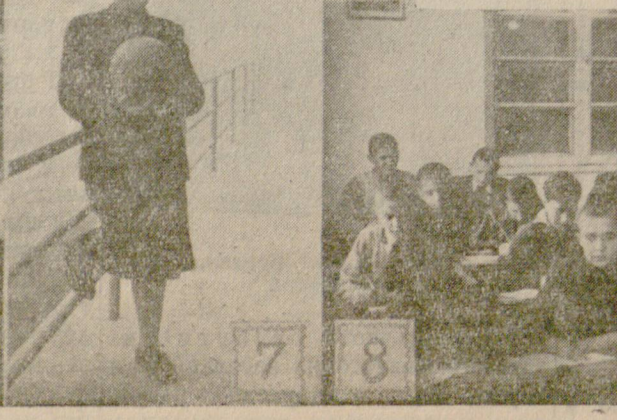
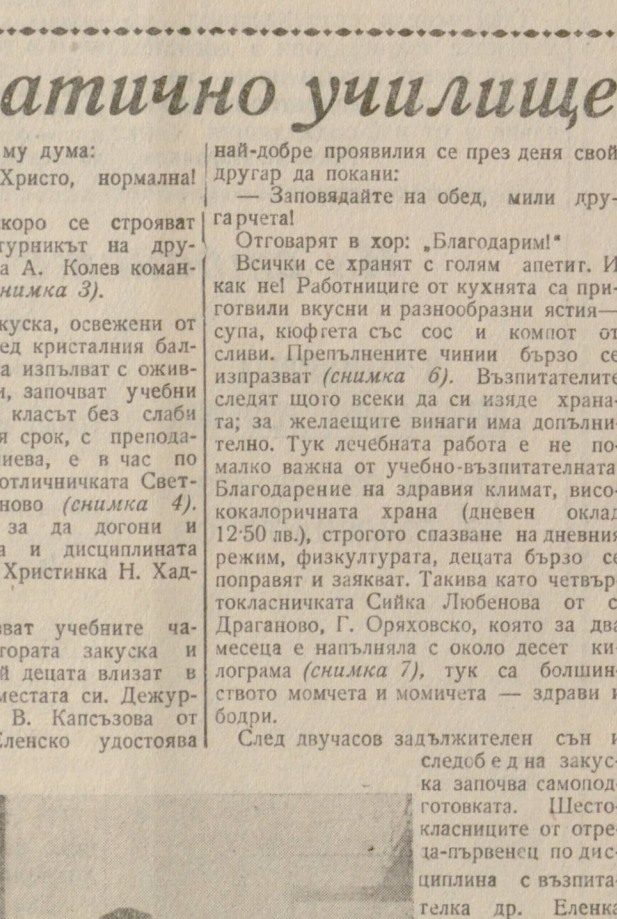
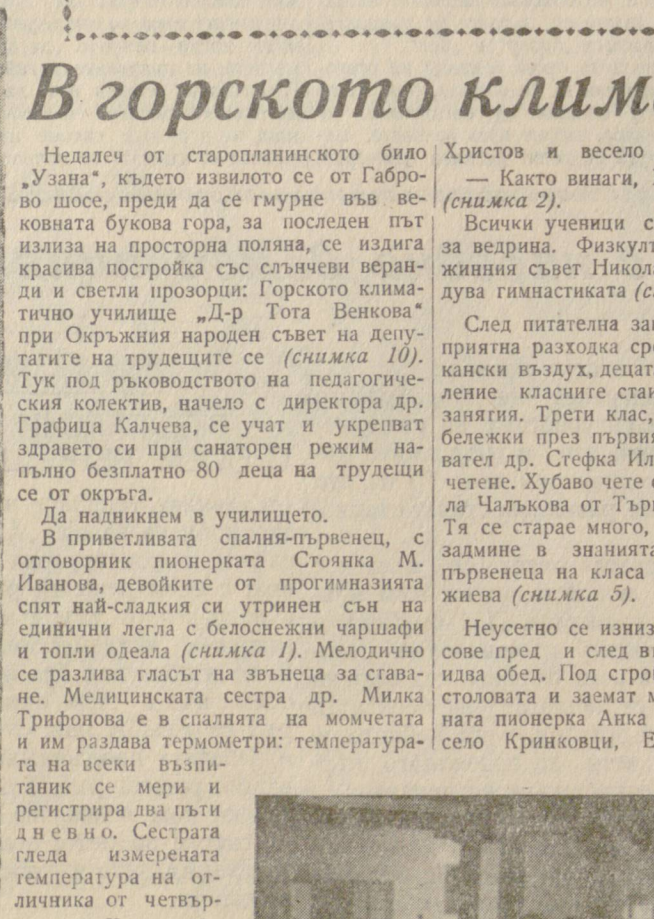
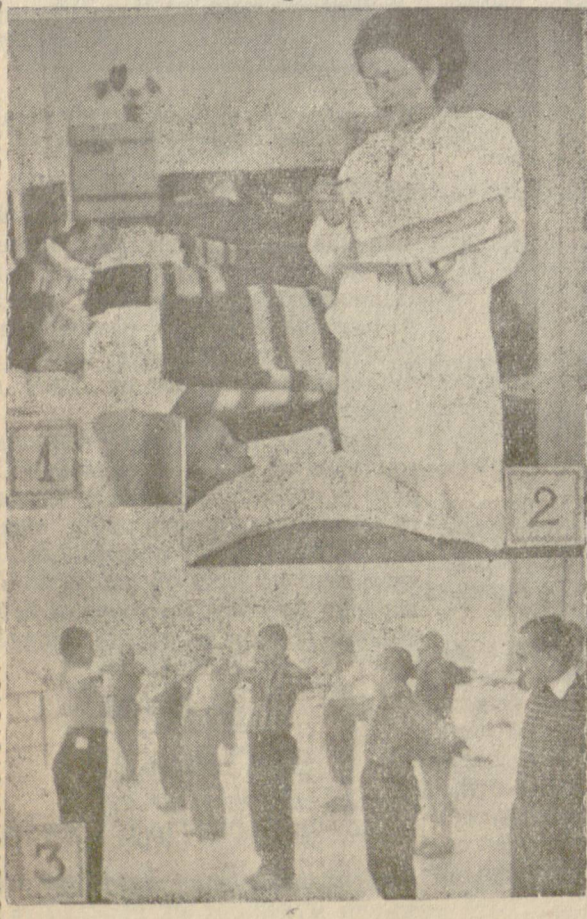
Режимът предвижда клубни занимания и игри. Любителите на шаха Иван Друмчев от с. Златари, Габровско (в ляво) и Илия Златев от село Драганово не могат да се оплачат, че за интересни даубои няма време (снимка 9).

Народната власт, чието дело е училището, полага все по-големи грижи за възпитаниците и възпитателите.

През тази година се построиха квартири за семейните служители, направен е нов водопровод за кухнята и банята-пералня. Предстои да се вилелира и огradi двороът, че се разшири училището с класна и спалня стаи за седмичен клас, физкультурен салон и други помещения.

Учителите и пионерите се отплащат за тези грижи с упорита работа за повече знания, за постигане крепко и трайно здраве.

Снимки и текст: Вс. Пурел



Трибуна на стопанския ръководител

Как осигуряваме по-бърз ръст на производителността на труда от ръста на работната заплата

Производителността на труда при социализма трябва да се развива така, че да осигурява не само средства за потребление, но и средства за натрупване, средства за социалистическо строителство. Това може да стане само при условие, че ръстът на производителността на труда изпреварва ръста на работната заплата. При по-бавното нарастване на това условие се затормозява разширяването на производството на метали, текстил, хранителни припаси и др., което е във вреда на трудещите се. Изпълнението на основната задача, поставена на VI конгрес на БКП, за ръско подобряване на материалното благосъстояние на трудещите се, има пряко отношение към този въпрос, затова и другарят Вълко Червенков го постави с таква острота във встъпителното си слово пред Републиканското съвещание по промишлеността, строителството и транспорта.

Ние винаги се съзнавали важността на този въпрос и не сме прекъсвали усилията си за постоянно увеличаване на фонда на средствата на натрупване. Ако се проследят резултатите от работата ни в това отношение през последните няколко години, ще се види, че имаме известни постижения. Така например, приеми ли производителността на труда и работната заплата през 1952 г. за сто, през 1953 година първата е 149.30 на сто, а втората 111.40 на сто, през 1954 г. е 141.61 срещу 118.87, а през настоящата година съответно — 153.73 на сто срещу 116.97 на сто.

Работата по осигуряване по-бърз ръст на производителността на труда от ръста на работната заплата се развива както по линията на създаване условия за по-пълно използване на машините, на създаване по-добра организация на производството, на повишаване на квалификацията и т. н. тъй и по линията на пестеливото разходване на фонда работна заплата.

Централната задача, която е стояла винаги пред ръководството, пред партийната, профсъюзната и младежката организации и пред целия колектив на завода е била тази — да се увеличи капацитетът на машините.

С помощта на целните работници, новаторите и рационализаторите, с помощта на майсторите и специалистите, техните места биваха своевременно набелязвани, посочвани на целия колектив и разрешавани.

Така например „тясно място“ в Захарна фабрика беше дифузната батерия. Тя важна станция, костваща на държавата много пари, не можеше да бъде подменена с друга. Задачата беше да се направи да преработва повече суровини. Хронометрирах се всички операции. Работата показа, че има задръжане при чистенето й. С помощта на рационализаторите той въпрос бе

разрешен. Този процес се механизира. При това се намали обслужващият персонал с двама души. Толкова порасна и целият капацитет на всички машини във фабриката, че те станаха по-мощни от батерията и могат да преработват повече. Окуражени от това ние хронометрирахме отново всички операции.

При второто измерване се оказа, че пропускателната способност на ситовата вътрешност е недостатъчна и, че ако тя се увеличи, ще се ускори ходът и батерията ще преработва повече. Рационализаторите разредиха и този проблем. Мощността на батерията и фабриката се увеличи с нови 15 на сто. През настоящата година рационализаторите предложиха чрез временното увеличаване налягането да се ускори още повече ходът на батерията. И това направили и получихме още по-добри резултати.

Засеки в процеса на работата се явяваха и на други станции. С помощта на работниците те се отстраняваха. Така, комплексната рационализаторска бригада разреши въпроса с чистенето на отпадна станция чрез специална тръба и вентилна система, с която се свелоха до минимум спиранията на месец, а това е голямо събитие за фабриката. От четири години работим вече с това нововъведение без да спираме нито за минута. Реконструира се кондензатора, подобри се вакуумът и се ускори преработката. Построи се специална инсталация за сушене на захарта. Сушенето до тогава ставаше в центровете, но некачествено и беше свързано с губене на много време. Благодарение на всички това за тия години в Захарната фабрика се постигна приблизително с 50 на сто по-бързо използване на техниката в сравнение с 1952 година.

Същите резултати получи колективът на спирната фабрика. Там много ни помогна приложените опита на Ворошино. Характерът на производството на спирта е такъв, че се изисква идеална чистота. При най-малкото замърсяване droжките се инфицират, стават лениви, не могат да превържат захарта в спирт. Със създаване на условия за чистота, с поставяне на някои дребни инсталации и съоръжения, с някои също така дребни реконструкции в апаратите, ние увеличихме техния фабричен капацитет. В последните две години използването на техниката в спирната фабрика се увеличи с над 20 на сто. И тук не е взет нито един работник повече или пък да е извършено някое капиталовложение.

Чрез механизирани на редица процеси се получи увеличаване на производителността на труда и в бонбонерна фабрика. Най-голям дял за тия успехи имат нашите рационализатори. Активността на работниците и ИТР в предприятието е много голяма. На всеки втори производствен се пада по едно рационализаторско предложение. При план за деветмесечното доплатяване 161 предложения, до сега са подадени 184, а само за внедрените от тях са раздалени 35,285 лева възнаграждения. Др. инженер Минков, Владислав Сайферт, Марин Джипов, Никола Кыдрков, Никола Минев, Димитър Крушев, Никола Ганчев, Кирил Манолов, Кръстьо Личев, Иван Петков, Петко Въртисков, Кирил Шарков, Стефан Куларов и десетки още са едни от най-изтъкнатите рационализатори в завода.

Голямо влияние за увеличаване производителността на труда оказва и порасналата квалификация на работниците, все по-разгаращото се съвременно между тях. Успоредно с мерките за увеличаване производителността на труда ние работим и за по-пестеливото разходване на фонда на работната заплата. По-правилното нормиране на труда има първостепенно значение в това отношение. В завода престоят се сведени до минимум. Като последствие от големите грижи за здравето на работниците са намалени отсъствията по болест.

Разбира се, че борбата за икономия на ФРЗ не предполага намаление на работната заплата, а обратното. Така е и фактически. Ако през 1952 г. средната годишна заплата на един работник от захарна фабрика е била 6,286 лева, а на един работник от бонбонерна 5,380, то през 1954 г. тя е увеличена съответно на 7,492 и 6,833 лева. В действителност е и даже по-висока. Благодарение на това, че предприятието може да осигури по-бърз ръст на производителността на труда от ръста на работната заплата, памаж за натрупването, а от там и за „фонд директора“ е президиент.

Това позволи за 1953, 1954, 1955 г. да бъдат раздалени 499,758 лева награди и 160,895 лева помощи на пуждащи се работници. Освен раздалените награди и помощи над 1,000,000 лева са разходвани за комунално строителство.

Въпреки че имаме добри резултати, ние не можем да твърдим, че не съществуват възможности те да бъдат още по-големи. Недостатъците, които виждаме общо в предприятието и в отделните звена на производството, не ни позволяват да вършим това. Напротив трябва да се задълбочим още повече в работата си не само, за да не позволим отслабване на темпа на развитие на производителността на труда в сравнение с работната заплата, но и да увеличим този темп.

ВТОРА СРЕЦА НА ПЪРВЕНЦИТЕ МИНЬОРИ

Втората десетдневка на месец октомври трудовият колектив на мини „Лев“ с. Плачковци, Дряновско ознаменува с голяма победа. Изпълнен бе годишният производствен план за добив на черни каменни въглища с два месеца и десет дни преди срока. Голям дял за тази трудова победа се пада на целните миньори, които в началото на н. ноември т. г. се събраха на втората си „конференция на първенците“.

Много измежду присъстващите 106 делегата, разказаха за своята работа, предадоха опита си, посочиха някои недостатъци в ръководството и снабдяването на рудниците със спомагателни материали и пособия.

— Ние постигаме успехи — заяви пред делегатите др. Хр. Трифонов — бригадир — затова че обичаме работата си. Всеки миньор от моята бригада знае добре кога, какво и за колко време трябва да изработи. Основното обаче за нас е най-правилното проучаване на пластове, уплътняването на работния ден и най-пълното използване на минната техника. Особено внимание обръщаме на бързото почистване на праха с новия прахосмукателен апарат, на крепенето, което извършваме бързо и по паспорту.

— Макар миньорите от моята смяна да са изпълнили обещанията си по призова на 25-те чели предприятия — заяви майстор-копачът Продан Стефанов — не се задоволяват с постигнатото. Рабо-

тим по разслабени експлоатационни места. Това не е лесно, но въпреки това имаме успехи. Особено строго наблюдаваме правилата по техническата безопасност и наредбата за вътрешния ред.

За това как успяха да изработят новия прахосмукателен апарат разказа младият новатор Къню Шандров.

— Ръководени от мисълта, че трябва бързо и безопасно да се върви напред към въглищните пластове без да има прах по забоите, аз и рудничният шлосер Стефан Иванов замислихме направата на този апарат.

На другарството между миньорите от бригадата на Димо Трифонов, на това, че винаги преди да влезе в рудника той планира работата си, съставя осемчасов график, се дължат и резултатите им. А Димитър Станчев, който в продължение на четирнадесет години упражнява миньорската професия, отдава успеха си на непрестанното увеличаване на знанията си и на необходимостта добре да бъде квалифициран помощникът му.

На конференцията присъства секретарят на ОК на БКП в Дряново др. Илия Джагаров, представител на Окръжния комитет на профсъюза на миньорските работници в Ст. Загора и други гости. След обявяване заповедта за награждаване на проявили се миньори, делегатите и гостите се събраха на другарска трапеза.

Хр. Чернов, дописник



На снимката: Кооператори от бригадата на Продан Лазаров от ТКЗС в с. Стражица, Горнооряховско вадят лозови пръчки от коренищата. През 1956 година стопанството ще засади 200 декара нови сортови лози.

Снимка: Ив. Вачев

Не изпълняват собствените си решения

Селкооп в с. Върбаново, Дряновско има три ресторанта, в които се продават спиртци и напитки. Липсва обаче в селото добре обзаведена сладкарница.

Този въпрос много пъти бе подиган от населението. Управителният съвет имаше и решение за това, но въпреки че дори и мястото за сладкарницата беше определено, откриването й се замъгля.

Село Върбаново е доста голямо, с добър район и железопътен възел. Това налага управителният съвет на селкооп час по-скоро да изпълни собственото си решение, с което ще спомогне много за подобряване снабдяването на населението.

Пенчо Т. Минчев, дописник

Подготовка за годишното приключване

Малко са дните, които ни делат от годишното приключване в ТКЗС.

Кооперативното стопанство „Победа“ в с. Мусина, Павликено рано започна подготовката по този въпрос. На съвещание счетоводният колектив обсъди писмото на ОНСДТ и разпредели работата по приключването между отделните служители. Счетоводителят на стопанството др. Димитър Мучев счита, че има всички условия приключването да привърши на 1. I. 1956 година.

Досега са заведени всички активни и пасивни сметки за изтеклите месеци. Служителите работят по отчисленятия и начисленията на трудовите за отделните култури.

Л. Трифонов

Извозват оборски тор

Земелските стопани от селата Чуклии и Малуха, които спадат в района на селския народен съвет в с. Смирненски, Габровско, в продължение на десет дни извозиха по нивите си много оборски тор. Първи излязкоха да взоят тор Величко Иванов, Стоян Русев и други. В работата си стопаните се ръководеха от указанията на агрономите, като натрупаха тора на големи купчини, с цел да го запазят от похабяване и да запазят хранителните му вещества.

Примера на тези стопани трябва да последват и другите от района на съвета. Богомил Д. Вдовички дописник

Уместно предложение

В миналото в гр. Търново имаше вегетарианска гостилница. В нея се хранеха много учачи се, служители и други граждани, предпочитали растителна храна пред месната. Сега нуждата от такъв ресторант е и по-малка, но никое от предприятията за обществено хранене в града не се е погрижило да открие.

В който и да е ресторант в града да наляне човек че консатира и това, че най-напред се привързват постните аския, а те, за облекчаване е, в по-малки количества и видове се приготвят.

В почти всички по-големи градове на страната има вегетариански ресторанти. Добре ще бъде ако се открие и в гр. Търново такъв.

Г. Д. Първанов

ЗА ПОДЕМ НА ЖИВОТНОВЪДСТВОТО

В НОВИЯ СВИНАРНИК

Навесените и студени ноемврийски дни донесоха топла радост в сърцата на свинегледачите от ТКЗС „Възход“ в с. Ряховците, Севлиево. Няколко години свинеждите работиха в неудобни, нехигиенични и примитивни свинарници. Сега те са в новопостроения модерен свинарник в местността „Сенишка чешма“.

Тук, някога стада от дивисвине сасилизали от дебрите на Балкана, за да търсят храна и пакостят на ряховчани. Сега от дивите свине е останало само турското наименование на местността, а долу, в подножието техния питомни потомци си почиват доволни и сити в новите светли и хигиенични помещения.

На прага ни посреща свинегледачът бай Георги Христов. Избързал е да ниотвори вратата, както добър стопанин посреща гостите си. Деликатно ни предупреди да обеззадим ходилата на обуките си в циментовото коритце. Пази от болести прасенцата си бай Георги, както граничар пази Родината от врага.

— Заварихте ни неподготвени — смутено се оправдава той — от три дни сме тук, а работата е много, и свинете трябва да се гледат по новому, и прозорците да се чистят, жилищните помещения да обзавеждаме и какво ли не още. Но обича ли си човек работата, трудностите по-леко се преодоляват.

По всичко личи, че бай Георги и неговият другар Костадин Косев обичат работата си. Във варования свинарник е чисто и привлекливо. Всички стълбове и преградни стени са напръскани с вар. Над всеки бокс е окачено хубаво боядисано дървено коритце, пълно с негасена вар, която поглъща влагата в помещенията. Таква коритца свинегледачите са запланивали да поставят на всеки стълб в свинарника, за да не се чувства никаква влага. На входа привлича вниманието красиво написан лозунг — „Висока продуктивност от свинете е нашата цел“. От двете

страни на вратата за жилищното помещение, в хубави рамки, са окачени дажбените таблици за фуражите и режимната програма на свинете.

Част е шестнадесет и десет минути. Дали програмата е ръководство в работата на свинегледачите?

Наистина в тази ферма се оказа, че е ръководство. В нея се предвижда от шестнадесет до седемнадесет часа да се приготви храната. В това време ние заварихме бай Георги във фуражната кухня с изпапани в брашното ръце.

От застланите с тънък слой слама боксове ни погледяха свинетеймайки. И те са доволни от новата и удобна обстановка.

— Това е „Марица“ — сочи бай Костадин бокса на свиня номер четириса — Тя е щастливката, че направи сефтето на новия свинарник. Млада майка е, но оприси миналата нощ седем прасенца. И вижте ги колко са пъргави.

Освен за свинете, свинегледачите са отделили част от осъкщото си време за обзавеждане на жилищното помещение. В него е поставена хубава готварска печка. Леглата са грижливо застлани и подредени. Внушителен е лозунгът: „Свинегледачи, следвайте примера на Димитър Троев от ТКЗС в с. Тюркмен, получил от една свиня за една година 42 прасенца!“ Той посочва пътя на бъдещите успехи на старателните ряховски свинегледачи. На масата са поставени саксии с цъфнали цветя и други.

На двора работници от строителната бригада, начело със строителния бригадир Димо Рачев, усилено работат за довършване на големия бетонен резервоар, който ще събира бистрите потоци на Домус-дере и ще ги разпраца към фуражната кухня и другите помещения на свинарника.

В няколко ровници е съхранено над 40,000 кг крмъно цвекло за подсилване и разнообразяване храната на тридесетте свине-майки.

Нено Гунев

От 300 на 1,000 грама дневен приръст

Зазори се. Една по една електрическите светлини гаснеха. В двора на ТКЗС „Първи май“ в с. Дичин, Търновско настана оживление. Животновъдите бяха на крак. За тях работният ден отдавна е започнал.

Работният добитък дождаше утринната си дажба и беше готов за полска работа. При конете беше по-шумно. Ранобудни кооператори идея да вземат зачислените им коне за предстоящата работа. Бодри главовете и подвиквания се носеха в хладната утрин.

Весело е при животновъдите.

Уютно е в телчарника. Тук от далеко се забелязват големи промени. Няма го стария, пълен до коляно с оборски тор, под. Стъклатата на прозорците са измити като на витрина. Оборот блясти от чистота, а стаята на гледачите е спретнато подредена, с цветя по прозорците.

Влезеш ли при най-малките теленца — като че ли искат да проговорят, млечки, хубавички. Те са винаги почистени. Макар че са поотраснали, те са свикнали с гледачките и са станали много послушни. Всяко от тях си знае мястото.

Само три месеца откакто постъпила тук на работа Иванка Асенова Петрова и Елена Ив. Ангелова, а приръстът на всяко теле бързо се увеличи. По-рано беше рядкост дневният приръст да стигне 300 грама, а сега достига 1,000 гр. Теленцето „Мариана“ има приръст 1 кг на ден, „Норка“ — също един кг, „Чонка“ — 800 грама и т. н.

С видимо задоволство Иванка Асенова разправя за своето любимо теленце „Симо“.

— Заварих го само кожа и кости, — казва тя — готово да напусне фермата за винаги. Ни ядеше, ни пиеше, дори и устата си не искаше да отваря.

Много време е отделила тя за него. С помощта на другарите си му е отваряла устата насилно и му е наливала мляко. След известно време то стъпило на краката си. Сега накъдето и да пристъпи тя, „Симо“ е винаги след нея, така силно се е привързало малкото животно към кроковителката си.

Напрегнат е трудът на животновъдите. Сутринта стават много рано. Преди пет часа те почистват оборите и нахранват животните.

След това ходят да получат дажбеното мляко за теленцата. Донесат ли го, веднага го разиределят, съобразно възрастта на животните. Най-малките получават по 2 литра мляко, средните по 1.5 и по-големите — по 1 литър. Освен млякото получават и по 2 кг сено, 1 кг концентриран фураж, а с ярма им обръкват ситно нарязано крмъно цвекло.

Тези грижи дадоха и добри резултати.

За положения във фермата труд първия месец телчарките получиха по 38 трудовни, втория — 44. Те се надяват да повишат приръста на телатата, а с това да увеличат и трудовните си.

Хубаво ще бъде, ако УС на ТКЗС достави за животновъдите селскоопанска литература, да уреди малка библиотека.

П. Спирдонов, дописник

Безогледно разхищаване на дървесината

Работническият колектив на траверсовия отел на ф-ка „Узана“ в с. Смирненски, Габровско преработва дървен материал, който се доставя от Габровското горско промишлено стопанство. Затова всички слабости в стопанството се отразяват и в работата на фабриката.

Горското промишлено стопанство от м. август досега не снабдява редовно предприятието с материали. Само за м. октомври фабриката не получи планираните 497 кубометра трупи и други материали. Всяко това води до неизпълнение на производствената програма. Ръководителите на стопанството не обръщат никакво внимание върху безогледното разхищаване на така ценната дървесина, което се допуска от сечките.

Труните за траверси по стандарт трябва да са дълги от 2.50 до 2.57 метра. Повечето от доставените обаче имат дължина от 2.70 до 2.80 метра. Тази излизно голяма „надмярка“ води до много изрезки, от които само малка част се оползотворяват за паркет. От началото на годината досега така са похабени не по-малко от 40 кубически метра трупи, стойността на които е около 6,000 лева, изхвърлени буквално на вятъра. Ръководителите на горското стопанство ще възразят, че фабриката тези пари не е платила, защото изчислението се прави върху стандартна дължина. Но те са чиста загуба за държавата.

Разкриването на труните в по-големи дължини води до излизно изтощаване на добитка на държавния и частен обзид, до претоварване и непроизводително изразходване на гориво и гуми при превоза на материала с товарни автомобили коли.

Изохляйки от задачите за разкриване производствени резерви за повишаване производителността на труда и снижаване себестойността на продукцията, за ирационално използване на горското богатство, ние, работниците и ръководителите на ф-ка „Узана“, не винаги сме поставяли този въпрос пред ръководството на Габровското горско промишлено стопанство, но и до ден днешен то остана глухо. Прахосването на дървесината продължава.

Христо К. Христов, дописник

Да стане родният край китна градина!

Наред с успехите има и сериозни слабости

При обсъждането на съвместното решение на Министерството на земеделието, ЦК на ДСНМ и ЦКС за засаждането на нови овошни градини, членовете на ДСНМ в с. Горна Росица, Севлиево обещаха да изкопаят на собствено място най-малко по 5 дупки и да ги засадят с ябълки, круши, сливи и други дръвчета. Младежите решиха да проведат и един трудов ден за засаждането на овошни дръвчета в блоковете на ТКЗС.

Обещанията и взетите решения на събранието се изпълняват. Вече са написани много лозунги и една диаграма. Секретарят на дружествения комитет на ДСНМ др. Стоян Димитров изкопа дупките за засаждане на един декар сливови дръвчета. Енчо Иванов е подготвил два декара, Митко Чикалов и Иван Минковски — по един декар и други. Останалите младежи общо са изкопали на бащините си имоти 130 дупки и в блока на

ТКЗС — около 100 дупки.

За осигуряване навременна отчетност и за разгаряне съвременното по засаждане на нови овошни дръвчета дружеството определи 10 младежи, които ще проверят в съответните райони какво се извършва по овощарството и ще докладват в народния съвет на депутатите на трудещите се.

Работата на младежите по новите овошни насаждения отначало се спъваше от селкоопа, който забави доставката на посадъчен материал. Трябваше да се каже обаче, че и младежите не потърсиха дръвчетата от собствените си градини, каквито има не малко в селото. Все още слабо се работи по окопаването, пръскането и торенето на съществуващите овошни градини, което е важно условие за осигуряване на високи добиви от овощарството през идната година.

Н. Лазаров

За високи и устойчиви добиви от овощарството

В началото на ноември т. г. изпълнителният комитет на ОНСДТ в с. Кметовци, Габровско проведе сесия, на която бе приет план-мероприятие за есенно-зимната кампания по почистване на овошните градини от сухи клонови, гъботворката и цитиноносната възшка, а така също и новите блокови насаждения.

В изпълнение на това важно мероприятие обществено-политически и масовите организации извършиха широка разяснителна работа сред населението. Партийното бюро в с. Кметовци със секретар Величка Петрова организира съвместно заседание с ръководството на дружбата, на което бяха уточнени мероприятията по политическата работа на двете организации. Инструктирани бяха и агитаторите. На партийни и дружбени събрания бе поставено поръчение на всеки комунист и сдружен земеделец да даде личен пример в почистването на овошните градини.

Състоялите се събрания, блокови конференции и беседи в района на съвета помогнаха стопаните навреме да излязат масово в овошните градини и работят организирано, като се ръководят в дейността си от указанията на специалистите.

Убедени в преимуществото на съвременната агротехника трудещите се селяни Иван Минев от с. Болта, Данко Митев Лупанов от с. Радешковци, Димитър Минев Лучников от с. Боженци и много други навреме почистиха овошните си градини.

Подпомагат своите бащи и пионерите, които масово излязоха да почистват нападнатите от гъботворка гори.

На 11 ноември т. г. 79 пионери в с. Кметовци, почистиха около 50 дк гори и събраха към 30 кг гъботворка.

Христо Христов, инструктор при ОК на Огнестенния фронт

Неоправдано изоставане по разпространението на печата

Намираме се в най-решителните и напрегнатите дни за записване на абонати за български вестници и списания за 1956 година.

По набирането на абонати за 1956 година към подрайонната станция в с. Полски Тръмбеш, Търновско е изградена комисия, която е обходила учрежденията и предприятията в селото, свързала се е с кватертали отговорници и поставила въпроса за абонирането за новата година. Някои учреждения и предприятия са поели с готовност задачата и добре са я изпълнили.

Във ф-ка „Мизия“ партийната организация се е занимавала на събиране с този въпрос. Набелязани са мерки и комунисти са поели конкретни задължения по абонирането. Обходени са всички работници. Общественият пълномощник по печата др. Гатю П. Иванов изпъли заплата си с високо чувство на отговорност. Давали личен пример той се е абонирал за вестниците и списания. Примера му са последвали Христо Светославов, Марко Кръстев и други работници. В абонаментната система са обхванати сто на сто от работниците и се падат средно по две печатни издания на човек.

Добре е организирана подписката и в ТПК „Колетив“, ф-ка „Марек“ и др.

Не така обаче следи въпросът в мизиянството от останалите организации и учреждения, където от селото и особено в селата от района. Ръководството на полрайонната станция, с началник др. Дечо Дечев в настоящата кампания не е издале необходимото време за по-нататъшно успешно организиране на работата. Помислило се е с изключително трудност и се е успокоило пред улесителите от 1955 година. Колективът на станцията се е откъсвал от апарата на обществените пълномощници, липсва голям степен от помощта му. Задачата по абонирането е поставена, но липсва по-нататъшна проверка на изпълнението. Отчетността е слаба, съпътствието в отделните учреждения и предприятия не се позовава.

Въпросът по печата сериозно е пощен от селската териториална партийна организация. Секретарят на същата др. Никола Гърбузов, не е подпомогнал началника на станцията за провеждане на съвещание с обществените пълномощници, под предлог, че има други, по-важни задачи. Партийното бюро не е упражнило никакъв контрол и не е оказало никаква помощ на колектива на пощенската станция.

Вредно успокояване и изживяване все още в записването на абонати съществуват и в партийните организации при МТС и ТКЗС, ф-ка „Първи май“, ф-ка „Странджа“, „Прес-презос“, селскооп и други, които не са записали нито един абонат. Все поради слабата дейност на профкомитетите, при БНБ са обхванати едва 50 на сто от служителите, а лично директорът Пею Ст. Бератов не е абонирал за нито един вестник и отказва да се абонира.

Към 18 ноември са подновени за 1956 година едва 30 на сто от абонатите през 1955 година и са отчетени вносните на 10—12 процента от стойността на абонамента им. Поради вредното изживяване, под

предлог, че е рано, се проваля и резултатната практика на отчитане абонамента на вноски, което осигурява повече дългосрочни абонаменти.

Тревожно е положението в с. Раданово, където нищо не е направено и не е записано нито един абонат за 1956 година. Партийните комитети въобще не са мислили по този въпрос. Секретарят на териториалната първична партийна организация др. Цанко Т. Панайотов не е абонирал за в. „Работническо дело“, а за в. „Борба“ и въпрос не става. При повече от 2,600 жители тук се пласират едва 7 броя в. „Борба“. За разпространение на същия другарите от с. Раданово не само че не вършат никаква разяснителна работа, но и не са убедени, че трябва да го получават.

Недостатъчно вършат в това отношение и самите пощенски работници, които насочват усилията си предимно за централния печат и най-често абонирането за в. „Борба“ става по самоинициатива на абонатите. Не бива обаче местните ръководители да имат такова отношение към органа на Окръжния комитет на БКП, Окръжния народен съвет на депутатите на третицици се и Окръжния комитет на Отечествения фронт. Това е израз само на пощенския и неразбирае ролата на местния печат. Необходимо е партийните и отечественофронтските организации и народните съвети да проявят по-голям интерес за абонирането за в. „Борба“.

Типичен пример на грубо подценяване своята работа по абонирането е отношението на новия началник на ПТТ станция в с. Сачево др. Петър Маринов. Той проявява пълна безинтересност и безгрижност по записването на абонати. В продължение на 20 дни не е записал нито един абонат, а записаните не отчита върно.

Подобно изоставане в кампанията по набиране на абонати за 1956 година има и в други райони на Търновска, Габровска и Севлиево околии. В Габровска околия има само 42 абонати за в. „Борба“, а в града едва 79. В това се забелязва едно грубо подценяване на вестника.

Необходими са бързи и решителни мерки за излизане от това положение. Партийните организации трябва незабавно да се занимават със състоянието по абонирането, да приемат конкретни мерки, като мобилизират силите на широк обществен актив от масовите организации. Да разгърнат активна разяснителна дейност и се установи пряка връзка с всеки абонат.

Колективите на ПТТ станции трябва да ликвидират с вредното самоуспокояване и да мобилизират силите си, да укрепят и активизират апарата на обществените пълномощници и въведат пълна ежедневна отчетност в своята работа и навреме да сигнализират пред партийните организации там, където се изоставя.

Полскогръбешкият район и цялата Търновска околия, нашият окръг, в който съществуват славни културни традиции, може и трябва да приключи навреме и успешно акцията по набирането на абонати за 1956 година и заеме заслужено място в страната по разпространението на социалистическия печат.

Г. Мусински
Л. Пашов

Из писмата до Бате Стършел от Севлиево

В КРУШЕВО ЗДРАВАТА Я ЗАПУШИЛИ

Отдавна не бях ходил в с. Крушево, Севлиево. Мракът беше вече забулил селото, когато навлязох из тъмните му улици (има ток, но нито една улична крушка не свети, защото всички са изпочупени). Когато стигнах до високия читалищен дом не можах да надделя на изкушението и се отбих да видя как тече културният живот в това будно село, село с големи революционни традиции.

Още като отворих голямата входна врата, с изпочупени прозорци и брави, нещо ме рязна под лъжичката: „Май крушевице нещо здравата са я запушили!“ Не се излягах. Във фойето на салона пред мен се откри чужда картина: около поставената маса за пинг-понг играеха двама младежи, а около

ло тях още 20-30 ядяха семки, пушеха разгорещено и викаха пронизително. Учудих се защо пък тук е поставена тази маса и надявайки ги, аз се обърнах към стоящите до мен:

— Абе, другарю, къде е клубът на ДСНМ?

Той ме погледна с недоумение и каза:

— Нима не знаете, че в Крушево повече от 4-5 години младежите нямат клуб!

— А, навярно в партийния клуб си правят събранията? — продължих аз.

— Ха-ха-ха—изсмя се гърлено младежът. — Та и такъв вече отдавна нямаме, защото е пълен с жито, кацци, дъски и какво ли не още. А в него мишките са си направили гнезда.

Разбрах, че този шегобиец добре ще ме осведоми за живота в Крушево и продължих да го обяснявам с въпроси:

— А къде правите събранията си?

— Тук, в читалнята — той ми посочи насрещната врата и бързо я отвори.

В първия миг не можах да проумея дали младежът не ме излъга, че това е читалня. Малка, тясна стайка с пожълтели от влага стени, цялата задишена като кафе. През гъстата димна завеса не се виждаха никакви следи от украса. Хе, хе, хе, да си слъжа — в единия ъгъл се мърдеше занемарено кърче за книгата. Няколко маси са застлани с червен плат, а върху тях най-безразборно са разхвърляни 5-6 вестника. Насядалост около тях младежи пушат, смеят се и крещат като индианци при жертвоприношение.

— Но това не може да бъде читалнята — ахнах аз, — такъв голям читалищен дом, а ще се задушиш в него!

— А библиотеката ви къде е? — продължих въпросите си.

— Е, щом искате и там ще

ви заведа! — възкликна моят събеседник и ме поведе по хубави мозайчни стълби към втория етаж.

Минахме по едно коридорче и спряхме пред една врата с надпис „ТКЗС“. Аз се стъписах:

— Но аз не искам да ме водите в канцеларията на ТКЗС. Отведете ме в библиотеката!

Водачът ми се поусмехна и прибави:

— Е, вървете де, щом сте тръгнали с мен, не се бойте! Това, канцеларията на ТКЗС де, беше нашата читалня, та ще трябва да я прекошим и тогава ще отидем в библиотеката.

Навлязохме в канцеларията на местния кооператив. Тя е голяма и просторна светла стая. Но по всичко личи, че пребиващите тука не обичат много реда. Бюрата и масите са така пръснати, че сякаш тук се е водила някаква жестока битка. Украсата ѝ се състои само от останалите, още когато тук е било читалня, портрети на Смирненски и Ботев и някакъв неразгадаем кът в ъгъла.

В библиотеката намерихме читалищния организатор. Той раздаваше книги на читатели. Още щом заговорихме и момчето зазливаше мъката си:

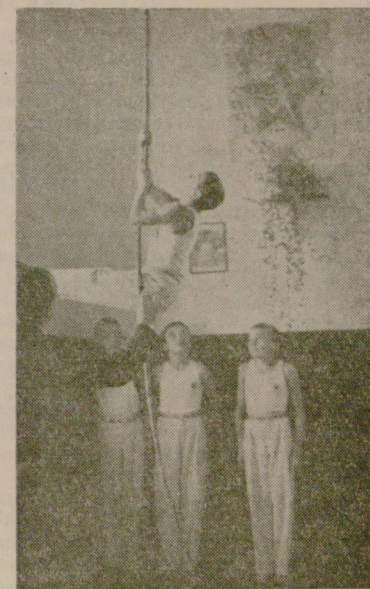
— Тясно, брат, тясно ни е, но няма кой да ни разбере. От ТКЗС насила ни взеха читалнята и въпреки молбите и увещанията, все още не я опразват. А и дружественият комитет на ДСНМ да постегне младежите, че долу са обърнали всичко на панаир — той въздъхна дълбоко и едва не заплака от голямата мъка, която потискаше сърцето му.

Разделих се с читалищния организатор и младежа и бързо напуснах читалищния дом. Потискаше ме мисълта, че мое то предположение, че „крушевици здравата са запушили читалищната дейност“ излезе върно.

гост

ФИЗКУЛТУРА И СПОРТ

Пионери спортуват



През последните години учениците от училище „Хр. Ботев“ в с. Палаузово, Габровско постигнаха големи успехи в областта на земната гимнастика. Техен треньор е учителът по физическо възпитание др. Тончев. Той работи много упорито със своя отбор.

В отговор на зададените въпроси, др. Тончев разказа за успехите на отбора следното: „Отначало работехме при много трудни условия: липсваше салон, нямаше коза, въже, а упражнението бяха много трудни за изучаване. През новогодишните празници използвахме салона на ф-ка „Орел“. Отначало тренирахме с 10 момчета и 10 момичета. Гимнастиките бързо заучаваха упражнението, като си ги повтаряха в къщи. Всичко това вършеха много упорито. На първото околоскопско състезание Ц. Денчева и С. Калчев бяха отличени. На околоскопското състезание отбортът ни се утвърди като околоскопски първенец по спортна гимнастика.“

Почти всички мои възпитаници са преминали през юлешката спортна школа в Габрово. Те не се откъсват от мене — мои първи помощници са: ръководители на секции и други. М. Шандуркова например ръководи секция гимнастика, Р. Минчева — секция лека атлетика.

Всяка година от отбора излизат по трима състезатели, а на тяхно място постъпват нови, които фактически не са нови, а обучавани във физкултурния кръжок при училището.“

На снимката: Любимецът на училището и най-добрият физкултурник, пионерът Б. Досев, се катери бавно по въже до самия връх.

Текст: М. Минчев
Снимка: Ст. Обликов

ДОБРО НАЧАЛО — ЛОШ КРАЙ

И тази година работата на физкултурния колектив в с. Благово, Г. Оряховско започна добре, но това беше за късо време. Председателят на ДСО „Урожай“ напусна селото и цялата физкултурна дейност замря. Разпиха се екипът. Изминаха вече шест месеца, а няма кой от ДСО „Урожай“, от ДСНМ или от партийната организация да се заинтересува защо не върви работата. Нито пък от ОКФС се сещат за това.

Ст. Гайдаров, дописник

Всичко е в ръцете

Театралният сезон в гр. Елена се откри на 9 ноември с пиесата „Боряна“, представена от самодейния театрален колектив при читалище „Хр. Ботев“. Многобройните зрители останаха доволни от силно възвущаващ спектакъл.

Проектно събиране с доклад „Моралният облик на средношколците“ проведоха на 9 ноември курсистите от IV „д“ курс при Икономическия техникум в гр. Търново.

„Неспokoен път“ — този български филм гледаха с голям интерес жителите на с. Д. Оряховица, Г. Оряховско.

Донаборна вечер за тържествено изпращане на донаборниците организира ДК на ДСНМ в с. Ловиндол, Севлиево. Изпълнена бе литературна програма.

Публично обсъждане на списание „Здраве“ стана на 4 ноември в Търново, в салона на читалище „Искра“. Изказаха се много червеноръчници. Те дадоха ценни препоръки за подобряване списването му.

Забавна с литературно-музикална програма устрой дружелюбна на ДСНМ в с. Големани, Търновско по случай замина-

ването на младежите донаборници в казармата. Присъствуваха и гости от съседните села.

Вечер посветена на борбата против бюрократизма проведе на 5 ноември художественият самодеев колектив към РК на профсъюза на административните служители в Г. Оряховица. Театралният състав представи пиесата „Герой на нашето време“.

Самодейците от с. Родина, Г. Оряховско представиха с успех пиесата „Ловци на бъдеще“. Със събраната сума ще бъдат закупени книги за читалищната библиотека.

Клубна културна вечер бе проведена на 5 ноември в Педагогическия училище за начални учители, Търново. Програма изпълни IV „б“ курс, а танцовата трупа — хора и танци. Офицерът Димитров разказа спомени за участието на ремисистите в Отечествената война. Вечерта завърши с танци.

(По дописки на: Г. Генчев, Ив. Тодоров, Н. Ненчев, Д. Врачева, Ст. Големански, Н. Сотирова, Н. Бончев и Д. Добрев.)

РЕКЛАМА

от ГТП „Градска търговия“
Севлиево

Елате в ресторант „Одеса“ в него е така чудесно.

Молим ви, не гледайте, че там, пред ресторанта, май за срам, дърветата има разпилиени, и щайги, па дори варели. А от сандъците с боклук се подават кокали, на пук на мерки всякакви предпазни на властите здравеопазни. . .

Наташа Ч.



(24)

Превод: Вс. ПУРЕЛ

— Ще се наложи да им съобщим, Фьолор, че белята е преминала, иначе те, комай, не ще се решат да ни пуснат на гарата.

— Да, вижда се, че те там порядъчно са се уплашили — засмя се Фьолор, радвайки се, че най-после всичко свърши благополучно.

От гарата някой бърза към нас — забеляза Ершов, който гледаше от прозореца на другата страна на локомотивната будка.

Беге и самият Шатров забеляза, че трима човека — един отпред и двама отзад бягаха по траверсите към влака.

— Това е началникът на гарата — каза Олга, също вглеждайки се през прозореца на локомотивната будка иззад рамата на Константин.

След няколко минути началник-гарата и съпровождащите го железничари бяха вече на локомотива и с учудване слушаха разказа на Шатров. Началникът на гарата бе още съвсем млад човек и не умееше да съдържа чувствата си. Той пориниста прегрътка всички поред и простодушно възкликна:

— Ех, че юнаци! Истински юнаци, честна дума!

Скочил от локомотива, той по момчети бързо се заведе към гарата и скоро червено крило на семафора се вдигна нагоре, отваряйки път на влака, който се връщаше едва ли не от ови свет.

Константин отпъла назад и дългият тържествен глас на локомотивната свирка дойде в ушите разтърсени въздуха.

— Аз ще слъз тук. Нали нямам разрешение за право да пътувам с локомотив — каза Олга, готвейки се да се спусне по стълбичката от будката на машиниста.

— Останете, Олга, — помни я Константин — вие заслужихте това право!

И Олга остана. Тя застана зад Константин така, че да не му пречи, но да вижда спокойните и уверени му движения, точността на управлението на механизмите на огромния, димещ огън, изпълнен от спонтанно мощ локомотив. И Константин, без да се обръща, с цялото си същество усеждаше как себе си и беше готов гледа да води своя влак с какъвто и да било товар, какви кикноти и да са нагорница, през всякакви изпитания.

Той винаги знаеше, че ще изпълни дълга си във всякаква обстановка, но никога още не бе се чувствувал такъв силен, такъв безстрашен и толкова нужен на своята Родина.

А майор Ершов в това време стоеше на вратата на локомотивната будка, здраво хванал се за перилата, и също мислеше развълнуван.

Той мислеше за грешката на враговете, за тяхната наивна надежда за лек успех. Враговете се надяваха, че с тях ще се борят само един контраразузнавач и ако им се удале да надхитрят контраразузнавача, ще могат да празнуват победата.

А нищо всичко това се оказа не толкова просто. Даже ако беше се огънал офицерът от контраразузнаването майор Ершов, ако бяха го излъгали, заблудили враговете, то все едно редовите съветски

хора — железничарите — Шатров и Рябов не биха им дали да съществуват замислите си. Те, може би, не биха могли да порепчат на експлозцията на целия ешалон, но затова пък непременно биха спасили гарата, хората, работещи на строежа на железопътната линия, своя локомотив и самите себе си.

Съзнавайки за близостта си с тези хора, с целия свой народ изпълни с топло-та същото на майора и той се почувствува по-уверен, отколкото когато и да било.

Сега му се струваше, че в него се насъбраха много повече сили за борба против Призрака.

МАНЬОВЪРЪТ НА ТЕМИРБЕК

Скочил от влака, лейтенант Малиновкин се огледа настрани. Недалеч от него се виждаше последният вагон на стоящата на гарата композиция. В близост с нея хора не се виждаха.

Решил засега пред никого да не издава своето присъствие лейтенантът бързо се качи във вагона, чиято врата бе малко отместена.

Вагонът бе празен. Втората му врата се оказа също поотворена. През нейната пролука Малиновкин започна внимателно да оглежда гарата. На асфалтираната перон, долепи се към гаровите постройки — три неговите стандартни къщици — той видя сержанта от железопътната милиция. Малко по-нататък крачеше по траверсите някакъв железничар със запален фенер в ръце.

Зад гарата веднага започваше степта, гола, пуснина, видима на голямо разстояние. От другата страна на вагона, в който се притаи Малиновкин, върху третия гаров път стоеше още една композиция с празни вагони и платформи, а зад тях се простираше също такава степ, обрасла с нискорасни треви и виждащи се тук и там бели петна ковял.

„В степта, разбира се, този негодник, не ще огледе — реши Малиновкин. — Но какво ли ще предприеме пък тогава?“

Малиновкин, както и майор Ершов, реши, че Темирбек изглежда, е разчитал да напусне минирания влак само на предпоследната спирка. Може би местността там е била по-благоприятна или е имало някакви други транспортни средства.

Тя и Жанбаев за него би могъл да скрие мотоциклът някъде там. . .

Малиновкин се опита да си представи, що би почнал да прави той сам на мястото на Темирбек. Да отиде в степта — опасно е; да се опита да се промъкне до оняз гарта, където той първоначално е възнамерявал да слезе — рискувано е. Оставаше, значи, само едно — да се спотии в един от вагоните и да чака, докато изпратят композицията за Перевалск. Но кога би могло да стане това е неизвестно, а бягството на Темирбек от влака на Шатров не можеше да остане незабелязано и Темирбек би трябвало да вземе това под внимание.

Размисляйки по този начин, Малиновкин отново започна да оглежда гарата и изведнаж забеляза, че двама железничари поставят върху релсите лека автодрезина. Тозиас у него възникна мисълта: Темирбек, очевидно, че се опита да се възползува от тази автодрезина. При неговото положение това е единствен шанс за спасяване.

Като излезе бързо от вагона, Малиновкин разкопча кобура на пистолета и, преместил оръжието в джоба на панталона, предпазливо тръгна към железничарите, използвайки сянката на вагоните. Те вече поставиха дрезината върху релсите и пуснаха мотора. Ог гаровия перон някой — дежурният или самият началник-гара — им даде сигнал: изглежда разрешение за отпътуване.

Малиновкин дойде така близко до дрезината, че можеше да слуша разговора на железничарите.

— Е какво — комай да тръгваме — изговори единият от тях.

— Да тръгнем — отговори другият, гласът на който се стори на Малиновкин познат.

Лейтенантът реши още да се приближи. В този момент тръкна и припряно забуботи моторът. Още след миг дрезината тргна и се затъркала по посока на Голяма могила, но тук един от железничарите, чийто лич Малиновкин догогава не бе видял, се взви, за да оправи сменната се мушам и лейтенантът веднага позна в него Темирбек.

— Стой, стой! — с напрегнат глас извика Малиновкин и, извадил пистолета, зацха след дрезината.

Вторият железничар се обърна и, като видя оръжието в ръцете на лейтенанта, спря дрезината. Шумът, вдигнат от Малиновкин, привлече сержанта от железопътната милиция, който се показа от гаровата сграда и, придържайки с ръка сабята, забърза към мястото на произшествието.

В това време лейтенантът стигна дрезината и сграби Темирбек за яката.

— Тъй, негоднико, пипах ли те! — тържествуващо възкликна той, млякър спокойствието на Темирбек донасяше го обезкуражи.

— Ти защо ме сграбчаваш? — изуми се той. — Ог влака изостанах — това е вярно. Коремът, разбираш ли, ме прихваща изведнаж. . . А влакът замина. Сега трябва да го догонвам.

— Хайде, стига си разигравал комедия! — все още не изпусвайки от ръцете си Темирбек, изговори Малиновкин, макар в гласа му вече да нямаше предишната увереност. — Дежурният или самият началник-гара — им даде сигнал: изглежда разрешение за отпътуване.

— Вярно сякаш казва човекът — застъпи се за Темирбек вторият железничар.